

ESTIMAR EL PAÍS

MOISÈS DE PABLO ? MOISDEPA@HOTMAIL.COM

ESTIMAR EL PAÍS

Un mira un quadre de Martínez Lozano, i sembla capbussar-se dins la gamma acolorida de grocs i verds de la nostra terra. La costa esquerpa de Llançà, les barques que semblen arribar fins a l'espectador. Les casetes blanques dels pescadors d'una Costa Brava que ja és història i no torna.

Tenim paisatges per somiar. El panorama sovint emboirat que albirem des de Sant Pere de Rodes. Les alzines sureres i els faigs de Salines-Bassegoda: un territori més continental que mediterrani. El degoteig del temps immemorial que experimenta el viatger en el passeig de Maçanet de Cabrenys; poblat d'estàtues. La silueta massissa de les cases de pedra. El casino de Sant Feliu,

acolorit reclam d'una altra època. Les botigues d'objectes de decoració a Tossa de Mar, amb aquest aire tan francès.

La petja del pròfug en un Portbou màgic que sembla suspès en el temps des d'una època en què el ferrocarril era sinònim d'aventura i llibertat. Les Girones de Girona són tan a prop que a vegades no ens adonem de la gran riquesa que posseïm. Estimar el país és deixar-se endur pels seus encants: les vacances són un bon moment. Vegin una dada que fa pensar: des de l'inici de la crisi, el 10% de la població d'Irlanda ha abandonat el país: una ferida duríssima per un Estat tan petit. Segurament l'inici de la recuperació econòmica passa per estimar-nos una mica més nosaltres mateixos: i per valorar més allò nostre, allò que ens és propi.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/04/08/estimar-pais/556049.html?utm_source=rss